

Biblická hodina – 11.03.2021

Suspírium: „Cudzinec, ktorý sa zdržuje u vás, nech je pre vás ako domorodec. Miluj ho ako seba samého, lebo aj vy ste boli cudzincami v Egypte. Ja som Hospodin, váš Boh (IIIMojž 19,34).“ Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 317: „Drahá vec je Pána Boha uctievať...“

Modlitba

Ďakujem Ti, drahý Kristus, že Ty si tá loď, ktorá ma bezpečne privedie do prístavu. Som presvedčený / presvedčená, že Ty si to kormidlo, ktoré mi ukáže už tak dlho hľadaný smer. Som si istý / istá, že Ty si tá kotva, ktorá pri brehu každého jazera ma uzemní. Nauč ma v živote veslovať, aby som bol poháňaný / poháňaná Tvojím vetrom, Duchom Svätým. Ty vidíš moje pôstne obdobie, ktoré sa už onedlho končí. Prosím Ťa, Knieža pokoja, drahý Radca milosti, priviň ma k sebe a daj mi istotu spasenia. Tak málo je toho, čo som vykonal. Tvoje sľuby a dary som ochotne prijal, ale Ty i dnes ma žiadaš vierou konať ešte väčšie skutky. Buď požehnaný, že Tvoje sľuby nie sú márnopraktné, veď k ich naplneniu dodáš i silu a moc Ducha Svätého. Prosím Ťa, skrze Tvojho slova napoj ma tak, aby som nebol smädný / smädná a hladný / hladná, ale cítil pokoj na duši i na tele. Konaj tak Pane i dnes, aby sa vo mne a vôkol mňa všetko zmenilo. Chcem len pri Tebe a s Tebou sa postíť. Amen.

Biblický text: Tretia kniha Mojžišova 27. kapitola

Hospodin oslovil Mojžiša: „Povedz Izraelitom toto: ‚Kto zvláštnym sľubom zasväťí Hospodinovi osoby, tie ohodnotíš takto: Muža od dvadsať do šesťdesiat rokov ohodnoť na päťdesiat šeklov striebra podľa váhy šekla svätyne. Ak je to žena, ohodnoť ju na tridsať šeklov. Ak ide o vek od päť do dvadsať rokov, muža ohodnoť na dvadsať šeklov, ženu na desať šeklov. Ak ide o mesačné až päťročné dieťa, chlapca oceň na päť šeklov a dievča na tri šekle striebra. Ak ide o osobu šesťdesiatročnú a staršiu, muža oceň na pätnásť šeklov a ženu na desať šeklov. Keby bol niekto natoľko chudobný, že by nemohol zaplatiť, ako si ho ohodnotil, nech ho postavia pred kňaza a ten ho ohodnotí podľa možností toho, kto dal sľub. Ak niekto prináša Hospodinovi dobytča ako obetný dar, potom všetko, čo človek dáva Hospodinovi, musí byť sväté. Nesmie zameniť ani nahradiť dobré zlým alebo zlé dobrým. Keď však predsa zamení jedno dobytča za iné, bude sväté to i ono. Ak pôjde o akékoľvek nečisté zviera, ktoré sa neprináša Hospodinovi ako obetný dar, nech postaví zviera pred kňaza. Kňaz ho ohodnotí, či je dobré alebo zlé a bude podľa jeho ohodnotenia. Ak ho však chce vyplatiť, pridá k odhadnutej cene jednu päťtinu. Ak niekto Hospodinovi zasväťí svoj dom ako posvätný dar, kňaz ho ohodnotí podľa toho, či je dobrý alebo zlý a bude podľa jeho ohodnotenia. Ak ho však ten, kto svoj dom zasvätil, chce vyplatiť, pridá k jeho odhadnutej cene ešte päťtinu striebra a bude jeho. Ak niekto zasväťí

Hospodinovi časť poľa, ktoré je jeho dedičným vlastníctvom, ohodnoť ho podľa osevu. Osev jedného chómera jačmeňa ohodnoť na päťdesiat šeklov striebra. Ak svoje pole zasväťí hneď od jubilejného roka, zostane pri tvojej odhadnutej cene. Ak svoje pole zasväťí až po jubilejnom roku, kňaz mu vyráta cenu podľa počtu zvyšných rokov do ďalšieho jubilejného roka a odráta sa mu z ceny podľa tvojho ohodnotenia. Ak by ho však ten, kto svoje dedičné pole zasvätil, chcel vyplatiť, nech pridá pätinu k jeho cene a bude jeho. No ak pole nevyplatiť, ale predá ho niekomu inému, nebude ho už môcť vyplatiť. Také pole, aj keď sa v jubilejnom roku uvoľní, zostane zasvätené Hospodinovi tak, ako pole pod kľatbou. Bude patriť kňazovi ako jeho vlastníctvo. Ak niekto zasväťí Hospodinovi kúpené pole, ktoré je časťou jeho dedičného vlastníctva, nech mu kňaz vyráta cenu podľa svojho ohodnotenia do jubilejného roka a túto cenu ešte v ten deň odovzdá ako zasvätenú Hospodinovi. V jubilejnom roku sa pole vráti tomu, od koho bolo kúpené, komu pozemok patrí ako dedičné vlastníctvo. Každý odhad ceny nech sa vykoná podľa váhy šekla svätynne; jeden šekel je dvadsať gér. Nech nikto nezasväcuje prvorodené dobytča, pretože ako prvorodené aj tak patrí Hospodinovi, či je to býk alebo ovca, patrí Hospodinovi. Ak je to nečisté zviera, nech ho vyplatiť podľa tvojho ohodnotenia a pridá pätinu ceny. Ak ho nevyplatiť, predá sa podľa tvojho ohodnotenia. Len nič také, čo niekto zasvätil Hospodinovi z prekliateho, z čohokoľvek, čo má, či ide o človeka, zviera alebo dedičné pole, nesmie sa predať ani vyplatiť. Všetko, čo je pod kľatbou, je svätosväté a patrí kňazovi. Nikto z ľudí, kto je pod kľatbou zasvätený, nesmie sa vyplatiť; musí zomrieť. Všetky desiatky krajiny, z obilia poľa i z ovocia stromov, patria Hospodinovi. Sú zasvätené Hospodinovi. Ak si niekto chce niečo vyplatiť zo svojho desiatku, nech pridá k tomu pätinu. Všetky desiatky z dobytka a oviec, všetko, čo prechádza pod pastierskou palicou, každé desiate, bude zasvätené Hospodinovi. Nebudete pritom zisťovať, či je to dobré alebo zlé, ani sa to nesmie zameniť. Keby sa to predsa len zamenilo, bude sväté to i ono; nesmie sa vyplatiť.“ Toto sú príkazy, ktoré dal Hospodin Mojžišovi na vrchu Sinaj pre Izraelitov.

Milí bratia a drahé sestry v Pánu Ježišovi!

Táto posledná 27. kapitola už nepatrí k Zákonu svätosti, ale sú tu zachytené sľuby a dary, ktoré Izraelci sa slobodne rozhodli darovať a zasvätiť Hospodinovi. Boli to zvláštne sľuby, ktoré mali rózny charakter vďačnosti. Boli to zvláštne dary, ktorým predchádzali rôzne kritické a riskantné životné situácie.

Služobníci, zvieratá, domy a pozemky boli také honosné dary od a pre Hospodina, v ktorých si človek uvedomoval, že nič mu nepatrí a nič nie je samozrejmosťou. Aktuálne veci v živote zbožného človeka sú pominuteľné, a „čo je nemožné u ľudí, to je možné u Boha (Lk 18,27).“ Verejné vyjadrenie lásky k Bohu bolo dôležité v živote Izraelcov. Kto si reálne premeral všetko, čo dostal,

z toho vedel, úprimne darovať svätyni a zasvätiť Pánovi. Sľuby Hospodinovi boli súčasťou vojenských ťažení, dary boli súčasťou osobných životov, v ktorých Boh konal.

Zúfalo modliaca sa Anna zasvätila svojho dlho očakávaného syna Samuela Pánovi, pred ktorým „zložila tento sľub: „*Hospodin zástupov, ak milostivo pozrieš na trápenie svojej služobnice a rozpomenieš sa na ňu, ak na ňu nezabudneš, ale jej dáš mužského potomka, darujem ho Hospodinovi na celý život a britva sa jeho hlavy nedotkne* (ISam 1,11).“ Samozrejme na väčšinu úloh vo svätyni boli prijateľní len Léviovcí. Často išlo o zasvätenie seba samého alebo príslušníka rodiny na konkrétne úlohy, ale kto svoj sľub zložil, ten svoj dar: odovzdal kňazovi: „*Vyprosila som si ho od Hospodina, aby mu patrilo po celý život. Bol vyprosený pre Hospodina.*“ *Potom tam vzdali poctu Hospodinovi* (ISam 1,28).“

Aj zvierá muselo byť sväté, ktoré prinášali na obeť, veď nedalo sa vymeniť za iné. Ľudia v čase proroka Malachiáša sa zaviazali, že obetujú najlepšie, čo vlastnia, ale aj keď prisľúbili, darovali najúbohejšie zvieratá. Uznajme sami. „*Prinášate ulúpené, chromé a choré zvieratá ako obetné dary. Mohol by som to s potešením prijať z vašej ruky?*“ *vraví Hospodin.* „*Zlorečený je podliak, ktorý má v stáde samca, sľúbi ho, ale Pánovi obetuje chybné. Veď ja som veľký Kráľ,*“ *vraví Hospodin zástupov,* „*moje meno budí bázeň medzi národmi* (Mal 1,13-14).“

Čo človek daroval Pánovi, to je jeho Boží nárok na dar je veľký i dnes. Akým srdcom a čo darujeme Pánovi. Vďaka za Jeho opateru nás poháňa, alebo to, čo máme pred vlastnými očami? Chceme vlastniť čím viac, ale v našom srdci sa nezrodí vďačnosť, že všetko, čo sme dostali, to je od Pána. Pánovi nestačia naše úbohé veci. Vysedené gauče nepatria na faru. Pánovi nestačia tie veci, ktoré my vlastníme. Jeho cirkev nepotrebuje hmotné veci k zveladeniu, ale ochotné a pokorné srdce, ktoré je schopné od seba spoznať to, čo Ježiš takto vyjadril: „*Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce* (Mt 6,21).“

Práve preto Boh stanovil platidlo pre všedný život, i platidlo pre svätyniu. Váha pre šekel svätyně bolo dvojnásobne ťažšia. Šekel pre svätyniu vážil zhruba 16,8 gramov. Podľa šekela svätyně: „*Kto prejde sčítaním, dá Hospodinovi pol šekla, podľa váhy šekla svätyně; jeden šekel je dvadsať gér. Pol šekla je na obeť pozdvihovania pre Hospodina* (IIMojž 30,13).“

Medzníkom bol jubilejný rok: Prenájom a predaj poľa trval až po jubilejný rok (viď. IIIMojž 25,15) V jubilejnom roku malo sa od všetkého upustiť. Stáť pred Pánom s holými rukami a s čistým svedomím. Boh všetko daroval v súvislosti s tým, čo prikázal. Boh všetko prisľúbil tak, ako bolo, a keď Izraelita zložil sľub, mal si byť istý, že jeho dodržanie je a bude v súlade s Božím zákonom. Toľko vecí sľubujeme i pred Pánom. Lahkovážnosť a ľahostajnosť týchto sľubov však Boh vždy prekontroluje a daruje nám čas, aby sme si ich aj my uvedomili, lebo je

rozdiel medzi tým, čo sľubujeme, a medzi tým, čo zasvätime Hospodinovi. Čo zasvätime Hospodinovi, je pod kľatbou. Zasvätiť Hospodinovi bolo oveľa vážnejšie ako niečo darovať svätyni, veď On je Svätý. Všetko, čo sme darovali a zasvätili sa musí stať úplným vlastníctvom Pána. Achánov hriech bol oveľa vážnejší, pretože ukradol to, čo bolo pod kľatbou (Joz 7,11): ***Izrael sa prehrešil, prestúpil zmluvu, ktorú som mu dal ako príkaz. Vzali ešte aj z toho, čo je pod kľatbou. Kradli z toho, zatajili to a schovali medzi svoje veci.*** Vojenski kanaánski zajatci boli zasvätení Hospodinovi tiež pod kľatbou (ISam 15,3.18): ***„Chod' teda, napadni Amalékov a vykonaj na nich i na všetkom, čo majú, hubiacu kľatbu. Bez milosti pobi mužov i ženy, deti i dojčatá, dobytok i ovce, ťavy i osly!”*** Saul práve ako kráľ v tom zhrešil, že nespĺnil celkom Boží príkaz. Nezničil úplne Amáleka.

Aký rozdiel je medzi slovesami darovať a zasvätiť. Zabúdame na vážnosť situácie. Zabúdame na naše životné okamihy, keď sme bedákali, nariekali, volali po zmene a sľubovali Pánovi viac a viac, ak bude pri nás stáť a pomôže. Zmení náš úbohý úd. Vyrieši našu situáciu ako v živote Anny. Vážnosť situácií a s ním spojené naše prosby. Vážnosť situácií a nesplnené Božie príkazy.

Dnes by bolo rozumné postíť sa pred Pánom pre naše ľahostajné sľuby, uvedomiť si, že ***„Boh Otec vopred nás poznal a Duchom nás posvätil, aby sme sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou. Milosť a pokoj sa rozjasňuje v hojnosti (IPt 1,2)!”*** Túto cenu nie je jednoduché zmyť, a práve preto nech nás preberie Ježiš zo spánku Šípkovej Ruženky: ***„Nedávajte, čo je sväté, psom a nehádzte svoje perly pred svine, aby ich nepošliapali nohami, neobrátili sa a neroztrhali vás!”*** (Mt 7,6) Čo je sväté v našom živote? Ježišovo zadosťučinenie za naše hriechy? Čo je sväté v našom živote? To, že Boh konal v Ježišovi Kristovi? Čo je sväté v našom živote? Kto je najsvätejšia vrchnosť v našom živote?

Nakoniec hodnota desiatok je taktiež zahrnutá v tomto oddieli. Druhy desiatok v Izraeli boli nasledovné: všeobecný desiatok sa týkal Léviocov (IVMojž 18,21) Ďalšia forma desiatok bola spojená s posvätnými jedlami, a týkala sa človeka, ktorý obetuje. (viď. VMojž 14,22-27) Posledný typ desiatok sa týkal chudobných, ktorým sa vyplácal každé tri mesiace dar. (viď. VMojž 14,28-29)

Je ťažké dnes hovoriť o vlastných desiatkach, ale je potrebné. Na čo ich míňame? Na zveľadenie vlastnej svätyně? Na kúpu kresťanskej literatúry pre rodinu? Na kúpu duchovných potrieb našich bratov a sestier? Poznáme vlastných Lazarov okolo seba, a vieme im kúpiť okrem chleba, masla a mlieka, aj niečo navyše, čo je dar, čo je premyslenie ich životného úd. Vieme pohostiť, vieme požehnať jedlá – naše stolovania modlitbami, aby sa stali posvätnými? Sme obetaví, sme nápomocní, sme mierumilovní, sme láskaví, sme priateľskí, sme..., alebo existujeme len my sami? Ján Krstiteľ, predzvestovateľ Ježiša Krista učil takto

zástupy: „*On im (zástupom) odpovedal: „Kto má dvoje šiat, nech sa rozdelí s tým, čo nemá, a kto má dosť jedla, nech urobí podobne (Lk 3,11).“*

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 14, 12-14

„Amen, amen, hovorím vám, že aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi a urobím všetko, o čo budete prosiť v mojom mene, aby Otec bol oslávený v Synovi. Keď ma budete o niečo prosiť v mojom mene, ja to urobím.“

12. verš

Síce tieto „sviatočné“ slová počujú Jedenásti učeníci, ale sú adresované každému, kto verí v Ježišovi. Ježišove slová sú dôležité. Ich dôležitosť podčiarkuje práve úvod: „*Amen, amen, hovorím vám!*“ Ježišova kázeň je spojená s vierou: „*kto verí vo mňa...*“

Viera a aj dnes neoblomná viera v Ježišovi je najdôležitejšia. Nie tá historická, *stáročia sa dediaci*, nie tá, ktorá sa pridružuje len vlastnej kostolnej lavice, nie tá jednotvárna, nie tá komplikovaná, ktorá kladie odpor, ale tá jednoduchá, životodarná, zdravá, nebesami darovaná, prekypujúca a láskyplná viera, ktorá pramení z osobného vzťahu s Ježišom. Tá viera, ktorá sa objavuje pri vysluhovaní svätej večere Pánovej: „*Ja to verím a vyznávam.*“ Tá viera, ktorá sa nenechá len sčítať, ale aj osobne a cnostne koná vo viere a pre vieru v Ježišovi Kristovi. To je tá viera, o ktorej Ježiš takto reční: „*kto verí vo mňa...*“

A s touto vierou spojené skutky. Ktoré sú tieto väčšie skutky a prečo sú väčšie ako tie, ktoré vykonal sám Ježiš? Už v Evanjeliu podľa Matúša čítame nasledovné: „*Ježiš im odpovedal: „Amen, hovorím vám: Ak budete mať vieru a nebudete pochybovať, urobíte nielen to, čo som urobil s figovníkom, ale ak poviete aj tomuto vrchu: „Zdvihni sa a vrhni sa do mora!“, stane sa to.“* (Mt 21,21) Ježiš už spomínaný skutok tu na zemi – „*ale ak poviete aj tomuto vrchu: zdvihni sa a vrhni sa do mora*“ – nikdy nevykonal, chcel však poukázať na to, čoho je schopná viera.

Tie väčšie skutky sa naplnia nielen slovami: pokračovaním svedectiev učeníkov, veď budú Ježišovými svedkami „*v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme (Sk 1,8)*, ale aj ich skutkami. Ježiš tieto skutky bude neustále sledovať a dodá k nim silu a moc Ducha Svätého. Medzníkom týchto skutkov bude práve Jeho odchod: „*Ja idem k Otcovi*“, ale to neznamena, že On nebude súčasťou týchto skutkov, ale to, že učeníci budú predĺženými rukami Pána Ježiša Krista. Oni budú konať a to vo viere a s vierou v Ježišovi Kristovi. Zachovajú predošlé skutky Ježiša Krista a uskutočňujú ich. Práve ich poslušnosť voči Ježišovi bude

tou väčšou formou. Cez nich sa Ježiš dostane aj tam, kde O ňom doteraz nepočuli a nevedeli o Jeho sláve.

Bez osobnej viery v Ježišovi Kristovi neexistujú ani malé, ani veľké, ani väčšie skutky učeníkov. Bez osobnej viery niet pomoci. Len živá viera nás poháňa. Len živá viera nás a iných obohatí. Tie väčšie skutky si vyžadujú jednu podmienku: Pomoc Ježiša Krista. Ich začiatkom je zoslanie Ducha Svätého. Bez Jeho pomoci, bez Jeho osoby, bez Jeho ušľachtilej služby niet svedectva a ani väčších skutkov, aby Otec bo oslávený v Synovi. napr. Albert Schweitzer so svojou manželkou H. Bresslau po získaní doktorátu odchádza do Afriky, do Lambaréné, do Gabonu. Tu postavil prevažne z vlastných prostriedkov nemocnicu, v ktorej liečil domorodé obyvateľstvo. Peniaze na lieky si zarábala klavírnymi koncertmi v Európe.

13-14. verše:

Všetky veľké i väčšie skutky učeníkov sú spojené s pokornými modlitbami. Za našimi modlitbami a ich vypočutiami stojí a koná Ježiš. Ten, kto sa úprimne modlí, želá si len Bohu milé veci. Božia vôľa a naše prosby musia byť v súlade. Bez oslávenia Otca v Synovi niet modlitby. Za každou modlitbou a jej vypočutím musí byť oslávenie Toho, kto naplnil a naplní želanie prosiaceho. Ježiš je v nás silno prítomný vtedy, ak cítime tú silu, na vykonanie Jeho vôle a oslávenia Pána, ktorú nám On sám daruje. Bez Jeho aktívnej pomoci sa nič nenaplní v našom živote. Prosiť Ježiša a prosiť v Jeho mene je prvoradá v živote kresťana. Čo a ako prosiť? Záver je jednoznačný a Ježišom prisľúbený: „Ja to urobím.“

On prosí, aby sme aj my vedeli prosiť. On je Spojovateľom našich modlitieb. Bez Jeho mena a v Jeho mene niet úprimnej modlitby, lebo len On vie zaručiť, že všetko, čo sme prosili, sa splní. Veľkú vec žiadaš od Boha? Skutočne sa zauzľil Tvoj život? Len naoko vyzerá všetko také dôstojné a správne? Pros, modli sa, drahý brat a milá sestra. Ježiš všetko vykoná. Tvoje možnosti sú vyčerpatel'né, ale Jeho zdroje sú obnovitel'né a nevyčerpatel'né.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Veď nehlásame samých seba, ale Ježiša Krista, Pána, keďže my sme len vaši služobníci pre Ježiša. Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiarí svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista (2K 4,5-6).“ Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 343: „Drahý Pane Ježišu, k Tebe sa vždy...“